

FODOR SCHMIDT MÓNICA – GYETVAI TIBOR

A büntetés-végrehajtási intézet környezetének megzavarása

Az 1878. évi V. törvény, a Csemegi-kódex a klasszikus büntetőjogi irányzat tanait juttatta előtérbe azzal, hogy a szabadságvesztés büntetési nemmé vált. A büntetési forma általánossá válásával a XIX. században szükségessé vált a fogva tartás helyének megteremtése, tehát Magyarországon jelentős börtön-építészeti program kezdődött.

A fogvatartottak számának folyamatos emelkedése miatt egyre bővült a büntetés-végrehajtás épületeinek rendszere, amely behálózta az ország teljes területét.

A büntetés-végrehajtásban kiemelkedő a főváros, ahol jelenleg két intézet működik négy objektumban. A Fővárosi és a Budapesti Büntetés-végrehajtási Intézet kiemelt helyet foglal el a rendszerben.

A Fővárosi Büntetés-végrehajtási Intézet három objektumból áll, közülük az I. objektum a V. kerületi Nagy Ignác utcában, a II. a II. kerületi Gyorskocsai utcában, míg a III. a X. kerületi Maglódi úton helyezkedik el. *A Fővárosi Büntetés-végrehajtási Intézet az ország legnagyobb megyei jellegű intézete, az elhelyezett fogvatartottak összlétszáma 1300 és 1500 között mozog.*

Az intézet állami feladatként ellátandó fő tevékenysége az előzetes letartóztatás foganatosítása Komárom-Esztergom, valamint Pest megye és a főváros területén bűncselekményt elkövetők körében, valamint a Legfelsőbb Bíróság és a Fővárosi Bíróság illetékességébe tartozó, büntetőeljárás alá vont személyek fogva tartása.

Mára mindhárom objektum lakókörnyezetben helyezkedik el, és teljesen beépült.

Témánk tekintetében alapvető érdekességet a Maglódi úti objektum rejt magában.

Magyarországon ez az első magasépítésű (tizenegy szintes) fogva tartási célra kialakított épület. Az objektum eredetileg nem börtönnek épült, 1996-ban került a büntetés-végrehajtási szervezet kezelésébe. Ebben az évben kezdődtek az épületkomplexum börtönné átépítési munkálatai, az unió által előírt normák és ajánlások figyelembevételével. Az igazságügy-miniszter 2000. szeptember 8-án adta át rendeltetésének.

A három objektum közül a Maglódi úti egység a legnagyobb befogadóképességű. Az *elhelyezhető létszám 628*, a fogvatartottak létszáma azonban általában 1300 felett van. Az elhelyezésre két nyolcemeletes épület szolgál, amelyek tetőin sétaudvarokat alakítottak ki a szabadlevegőn tartózkodás céljára. Az objektum Magyarország egyik legmodernebb börtöne, biztonsági rendszerének kialakítása, felszereltsége, valamint a fogvatartottak elhelyezési körülményei tekintetében egyaránt. Az objektumban kizárólag felnőtt férfi fogvatartottak elhelyezése történik.

Az épület közvetlen szomszédságában lakóépületek vannak, ezekben nagyjából ezren élnek.

A lakossági kutatásokból kiderül, hogy a fogvatartottak hozzátartozói, bűntársai már az épület büntetés-végrehajtási intézetként történő használata első napjaitól alkalmazkodtak az épület sajátosságához, és megkezdődtek a bekiabálások, jelek, jelzések és a kapcsolattartás a fogvatartottakkal.

A lakosok jogosan fordultak az önkormányzathoz, képviselőkhöz, rendőrséghez, jogalkotóhoz és magához a büntetés-végrehajtáshoz.

2000. szeptember 8-tól 2011. március 1-jéig folyamatos probléma és intézkedési gát volt a hatóságok előtt, hiszen a hatóságok közötti jogértelmezés és a gyakorlat eltért egymástól.

A lakosok az alkotmány 59. § (1) bekezdésére hivatkoztak, amely alapjogként garantálja a magánszféra sérthetlenségét, amelynek korlátozása jelen tanulmánynak nem témája. A magánszférához való jog az emberi méltóság egyik változataként is felfogható, amely *emberi jognak* minősül.

A lakosok által elmondottak alapján mindennapossá váltak a kiabálások. Előfordult, hogy zenekar táborozott le a Maglódi úton, és a fogvatartott születésnapja alkalmából koncertet adtak, vagy Valentin-napon az épület előtti útszakaszt rózsaszínűre díszítették.

Ezek a cselekmények nem éppen elviselhetők és normakövetők.

A hatóság, és itt elsősorban a rendőrség, több szabálysértési forma közül is választhatott volna az intézkedés végrehajtására, ezek azonban klasszikusan nem a kialakult élethelyzetet szabályozták. Felróható volt a csendháborítás, a közlekedési szabálysértés, a tulajdon elleni szabálysértés, a garázdaság, de a bizonyítás nehézkes volt.

A környezetben élők életviszonyai egyre inkább tarthatatlanná váltak. 2010. októbertől folyamatos rendőri jelenlét volt a Maglódi úti objektum közvetlen környezetében. 2010. áprilistól Kőbánya Önkormányzata térfigyelő rendszert épített ki, azóta két kamera folyamatosan figyeli az intézet kör-

nyezetét. A rendszer egyértelművé tette a cselekmény rögzítését és bizonyítékként történő értékelését.

Jogi norma

A jogalkotó is reagált a társadalmi problémára, és 2011. március 1-jén hatályossá vált a 218/1999. kormányrendelet. A 4. § (*büntetés-végrehajtási intézet környezetének megzavarása*) szabálysértési tényállás, amely a következőképpen fogalmaz:

4. § (1) *Aki abból a célból, hogy a büntetés-végrehajtási intézetben fogva tartottal kapcsolatot teremtsen,*

a) *a büntetés-végrehajtási intézetbe történő bekiabálással,*

b) *feliratok vagy fényjelzések alkalmazásával,*

c) *a büntetés-végrehajtási intézetbe tárgyak bedobálásával vagy annak megkísérlésével vagy*

d) *az a)–c) pontban meghatározott magatartásokhoz hasonló más módon*

a közterület használatának, vagy a lakó- vagy más épületben tartózkodók nyugalmanak megzavarására alkalmas magatartást tanúsít, százezer forintig terjedő pénzbírsággal sújtható.

(2) *Az (1) bekezdésben meghatározott szabálysértés miatt az eljárás a rendőrség hatáskörébe tartozik.*

(3) *Az (1) bekezdésben meghatározott szabálysértés miatt a rendőrség helyszíni bírságot szabhat ki.*

A jogszabály alkalmazhatóságát nehezítette, hogy a 4. § (3) bekezdés alapján helyszíni bírságot szabhat ki az intézkedő rendőr, de a statisztikai ködszám (9040) csak március 11-től állt rendelkezésre.

Az (1) bekezdés a), b), c) pontja konkrét cselekvést – elkövetési magatartást – határoz meg, amellyel a szabálysértés megvalósul, míg a d) pont a jogalkalmazót ruházza fel azzal, hogy mely cselekményeket tekint *hasonló más módnak*, és töltsen meg tartalommal az elkövetési magatartást.

A jogi norma megalkotása egyértelművé tette a szabály által védett társadalmi érdeket, ezzel pontosná vált a hatóság, jelen esetben a rendőrség részéről történő alkalmazhatóság.

Természetesen alkalmazási gyakorlat nem állt rendelkezésre, nemcsak a rendőrség, hanem a kifogás alapján eljáró bíróság esetében sem. Kialakítása nem ment zökkenőmentesen, hiszen ki kellett alakítani a szolgálati ágak

együttműködését. A közterületi intézkedő állománynak és a térfigyelő egységben szolgálatot teljesítőknek meg kellett ismerniük és el kellett sajátítaniuk a jogi norma szövegét és értelmezniük kellett az elkövetési magatartásokat. Álláspontunk szerint a védett társadalmi érdek kettős, hiszen nemcsak a büntetés-végrehajtási intézetben lévő fogvatartottal történő kapcsolat felvétele, hanem az intézet környezetében lakók nyugalma is védett. A kettős védett érdek, álláspontunk szerint, nemcsak a rendőrséget ruházza fel intézkedési jogosultsággal-kötelezettséggel, hanem a büntetés-végrehajtási intézet dolgozóját is, aki ellenőrzi a fogvatartottakat, hiszen az intézet rendjét a fogvatartott megsérti, e miatt fegyelmi fenyítés szabható ki.

A jogi norma által meghatározott elkövetési magatartások közül az *a)* és *d)* pontban meghatározottak érhetőek leginkább tetten, ezt kamerafelvétellel lehet bizonyítani. Mint azt korábban megjegyeztük, a *d)* pontban a jogalkotó a jogalkalmazóra bízta, hogy töltsen meg tartalommal a „*hasonló módot*”. A legtöbb intézkedést végrehajtó állomány nincs arra felkészülve, hogy értelmezze a jogszabályt, neki egyértelműen és pontosan meg kell határozni, hogy mely cselekmények esetén kell intézkednie. A jelenlegi gyakorlat is azt mutatja, hogy az elkövetések szinte kivétel nélkül az *a)* és *d)* pont szerint minősülnek.

Konjunktív feltétel a közterület igénybevétele vagy a lakó- vagy más épületben tartózkodók nyugalmanak megzavarása. Ebből egyenesen következik, hogy például nem valósul meg a szabálysértés, ha a közvetlen környezetben magánterületről fényjelzést adnak. A vázolt kivétel megvalósulása reális lehetőség.

Közterületi alkalmazási gyakorlat

Az *I. számú táblázat* mutatja a rendőri intézkedéseket a jogi norma hatálybalépése után.

A táblázatból kitűnik, hogy a szabálysértés alkalmazása stabil, folyamatosan visszatérő intézkedést igényel. Az augusztusi és szeptemberi csökkent adatokra magyarázatot ad, hogy a területen működő bizonyító adatokat szolgáltató térfigyelő kamerák meghibásodtak, így csak a visszatérő ellenőrzéssel lehetett fellépni.

Az intézkedések bevezetésekor, mint minden új tényállás esetén, elsősorban a tájékoztatással léptünk fel, és felhívtuk a figyelmet a szabálysértésre, szükség esetén figyelmeztettünk. A rendőri intézkedések említett módja nem

1. számú táblázat

hónap	előállítás	helyszíni bírság (fő)	helyszíni bírság (E Ft)	feljelentés	figyelmeztetés
március	8	96	1080	44	92
április	1	96	1736	20	6
május	6	92	1456	29	–
június	–	92	1595	25	–
július	–	92	1710	21	1
augusztus	–	53	770	18	–
szeptember	–	18	280	11	–
összesen	15	539	8627	168	99

váltott ki önkéntes jogkövetést, semmilyen változást nem hozott, így éltünk a többi szankció lehetőségével.

Az első helyszíni bírságot március 11-én szabta ki a rendőrkapitányság állományának tagja. A fizetési hajlandóságra jellemző, hogy 2011. november 10-ig *ötven* helyszíni bírságot fizettek meg *592 ezer forint* értékben!

A 2. számú táblázat bemutatja, hogy mely intézeteknél és milyen intézkedéseket fogantatosítottak a rendőri szervek.

2. számú táblázat

Rendőrkapitányság	előállítás	helyszíni bírság (fő)	helyszíni bírság (E Ft)	feljelentés	figyelmeztetés
Szegedi	–	22	153	8	3
Miskolci	–	56	618	32	n. a.
Szolnoki	–	6	67	2	–
Nyíregyházi	–	153	902	47	–
Szekszárdi	–	12	75	7	1
Kecskeméti	–	6	37	44	1
Egri	–	4	48	6	–
Pécsi	–	–	–	2	–
Győri	–	3	21	–	15
Összesen	–	262	1921	148	20
Összesen BRFK X. kerület	15	539	8627	168	99

Magyarország területén harminchárom büntetés-végrehajtási intézet található, amely fogvatartottakat őriz, foglalkoztat.

A büntetés-végrehajtási intézetek huszonnégy rendőrkapitányság illetékességi területét érintik.

Sajátos adat, hogy a BRFK X. Kerületi Rendőrkapitányság területén két büntetés-végrehajtási intézet is található, de a szabálysértés csak a Fővárosi

Büntetés-végrehajtási Intézet III. objektumánál, vagyis a Maglódi útinál következett be!

A BRFK X. Kerületi Rendőrkapitányság szabálysértési eljárási gyakorlata

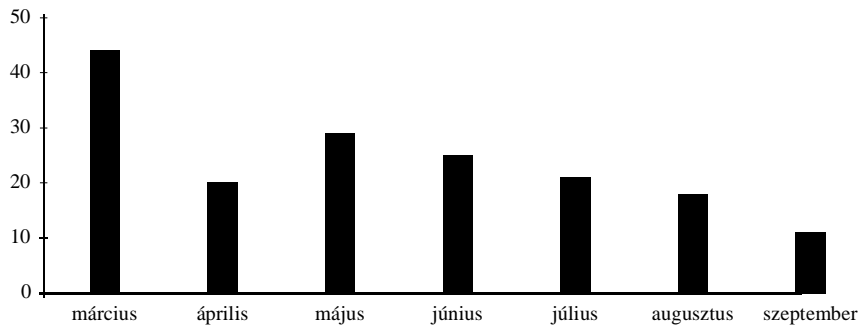
A Budapesti Rendőr-főkapitányság X. Kerületi Rendőrkapitányság Igazgatásrendészeti Osztálya mint szabálysértési hatóság 2011. március 1. és szeptember 30. között 168 ügyben indított szabálysértési eljárást büntetés-végrehajtási intézet környezetének megzavarása szabálysértés miatt: márciusban 44, áprilisban 20, májusban 29, júniusban 25, júliusban 21, augusztusban 18 és szeptemberben 11 szabálysértési eljárás indult (*1. számú ábra*).

A büntetés-végrehajtási intézet környezetének megzavarása miatt szabálysértési eljárást folytató rendőrkapitányságok adatait összehasonlítva a következők állapíthatók meg:

2011. március 1. és szeptember 30. között a Kecskeméti Rendőrkapitányság huszonnégy szabálysértési eljárást folytatott le, a nyíregyházi negyvenkettőt, a szolnoki kettőt, a miskolci harminckettőt, a szegedi nyolcat, a szekszárdi hetet, az egri és a pécsi pedig kettőt-kettőt.

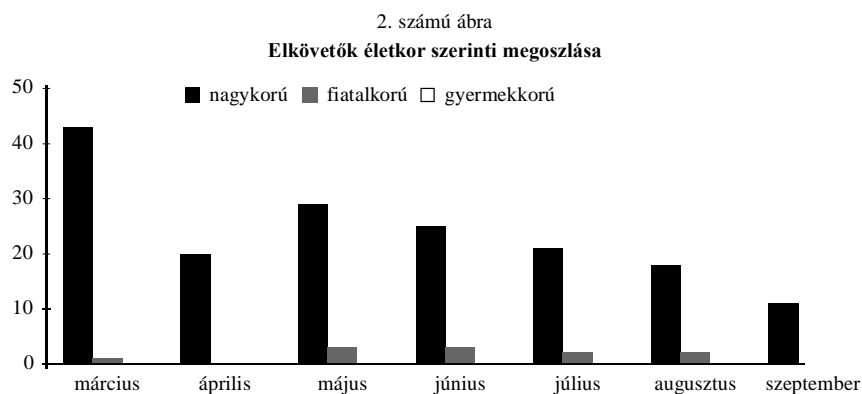
A szabálysértési eljárásokat megvizsgálva megállapítható, hogy a szabálysértési hatóságok szankcionálási gyakorlata a fokozatosság elvét szem előtt tartva hasonló. A szabálysértési hatóságok figyelmeztetést csak a fiatalkorú elkövetők ellen indult eljárásokban alkalmaztak az Sztv. 29. § (2) bekezdésére hivatkozva. Továbbá megállapítható, hogy a fizetési hajlandóság más rendőrkapitányság illetékességi területén sem magasabb.

1. számú ábra
Összes eljárások száma

A meg nem fizetett pénzbírságokra a hatóság elrendelte az adók módjára történő behajtást.

157 esetben nagykorú – a szabálysértés elkövetésekor 18. életévét betöltött – elkövető ellen, míg 11 esetben fiatalkorú elkövető ellen – a szabálysértés elkövetésekor a tizennegyedik életévét betöltötte, de a tizennyolcadikat még nem – indult eljárás. Gyermekkorú elkövető ellen eljárás nem indult (2. számú ábra).

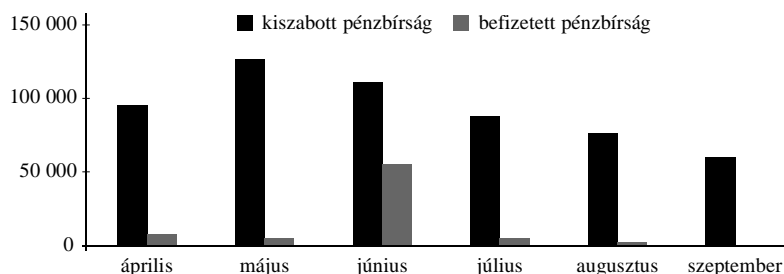

Az 1999. évi LXIX. törvény (a továbbiakban: Sztv.) 29. § (2) bekezdése alapján fiatalkorúval szemben pénzbírságot akkor lehet kiszabni, ha önálló keresete (jövedelme) vagy megfelelő vagyona van. A szabálysértési hatóság erre tekintettel a fiatalkorú elkövetőkkel szemben minden esetben figyelmeztetést alkalmazott, önálló jövedelem, illetve megfelelő vagyon hiánya miatt. A nagykorú elkövetőkkel szemben minden esetben pénzbírság kiszabására került sor.

Az említett időszakban az összes pénzbírság 6720 ezer forint volt, ebből márciusban 1150 ezer, áprilisban 950 ezer, májusban 1270 ezer, júniusban 1110 ezer, júliusban 880 ezer, augusztusban 760 ezer, szeptemberben pedig 600 ezer forint kiszabására került sor (3. számú ábra).

A kiszabott 6720 ezer forint pénzbírságból 295 ezret megfizettek, illetve a végrehajtási eljárás során behajtottak. A kiszabott pénzbírság közmunkával való megfizetésére, illetve elzárással való kitöltésére eddig nem került sor. Az adatokból megállapítható, hogy mind az eljárások száma, mind a kiszabott pénzbírság összege tekintetében májusban szabták ki a legtöbb pénzbírságot. Míg márciusban 44 eljárásban 1150 ezer, addig májusban 29 eljárás-

3. számú ábra
Pénzbírságok aránya

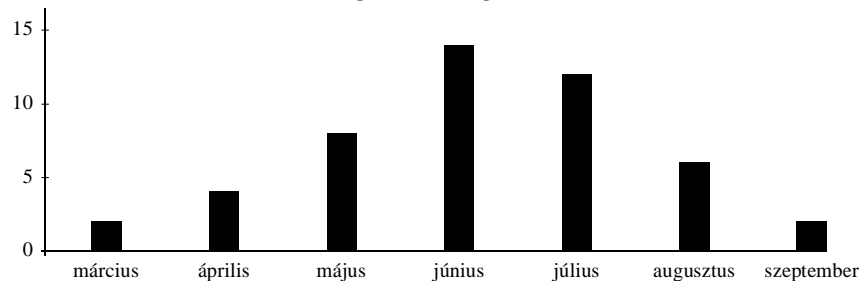
ban 1270 ezer forint kiszabására került sor. A szabálysértési hatóság kevesebb szabálysértési eljárásban több pénzbírságot szabott ki, ez az ismételt szabályszegők magas arányával magyarázható. Továbbá megállapítható, hogy a befizetések aránya a kiszabott pénzbírságoz viszonyítva elenyésző.

Az Sztv. 88. § (1) bekezdés alapján a pénzbírság kiszabását, a járművezetéstől eltiltást, az elkobzást, a figyelmeztetést, a kitiltást megállapító határozattal szemben az eljárás alá vont személy, törvényes képviselője vagy védője, az okozott kár megtérítésére kötelezés esetén, kizárólag e rendelkezéssel szemben a sértett is, a marasztaló határozatot hozó szabálysértési hatóságnál a határozat közzétételétől számított nyolc napon belül kifogást nyújthat be. Arra jogosult személy huszonnégy szabálysértési ügyben nyújtott be kifogást, ebből huszonhárom esetben a szabálysértési hatóság megküldte az ügyet a Pesti Központi Kerületi Bíróságnak a kifogás elbírálása céljából, egy esetben a szabálysértési hatóság a kifogásnak helyt adott, a határozatát saját hatáskörben visszavonta és az eljárást szabálysértés elkövetésének hiányában megszüntette.

A Pesti Központi Kerületi Bíróság a megküldött iratok alapján három ügyben a kiszabott pénzbírságot mellőzte és figyelmeztetést alkalmazott. További két ügyben a kiszabott pénzbírságot tízezer, míg egy esetben tizenötezer forintra mérsékelte. A további ügyekben még nem született jogerős bírósági végzés. A benyújtott kifogások száma júniusban és júliusban volt a legmagasabb: hét, illetve hat (4. számú ábra).

Az Sztv. 111. § (2) bekezdése alapján, ha a pénzbírság vagy egyéb pénzüsszeg, illetőleg az okozott kár értékének megfizetésére kötelezett a határozat jogerőre emelkedésétől számított harminc napon belül nem fizeti meg a tartozást, a szabálysértési hatóság elrendeli a tartozás adók módjára történő

4. számú ábra
Kifogások havi megoszlása

behajtását. A szabálysértési hatóság nyolcvannyolc ügyben rendelte el a kiszabott pénzbírság adók módjára behajtását.

A 168 szabálysértési eljárás közül tizenkilenc szabálysértési ügyben született elmarasztaló határozat nem emelkedett jogerőre, tekintettel arra, hogy az eljárás alá vont tartózkodási helye a hatóság számára ismeretlen. Van olyan elkövető, aki ellen négy esetben indítottunk szabálysértési eljárást!

Panasz

A szabálysértési rendelet hatálybalépése után végrehajtott rendőri intézkedések ellen egy esetben nyújtottak be panaszt a Független Rendészeti Panasztestülethez, így a rendőrkapitányságon folyamatban lévő eljárást felfüggesztettük. Az ügy érdekessége, hogy a panasszal élő ellen két esetben intézkedtek a szabálysértés miatt, és az első alkalommal meghozott határozat ellen kifogással élt, míg a második intézkedéskor fordult a Független Rendészeti Panasztestülethez.

A büntetés-végrehajtás lehetőségei

A jog a kialakulása óta szabályozza a társadalmat, amelyben nemcsak a szabadon élők, hanem a szabadságuktól ideiglenesen megfosztottak élete is szabályok közé van szorítva. A fogvatartottak életét szabályozó 6/1996. (VII. 12.) IM rendelet (a továbbiakban: bv-rendelet) a következők szerint rendelkezik:

34. § (1) Az elítéltet megillető jogok gyakorlásának és a kötelességek teljesítésének rendjét házirendben kell szabályozni.

- (2) A házirend tartalmazza:
- d) az elítélt viselkedési szabályait;
 - e) a látogatók fogadásának, valamint az intézet elhagyásának a szabályait;
 - g) az elítélt által küldött, vagy a részére érkezett levelek, csomagok kezelésére vonatkozó szabályokat;
 - j) a távbeszélő készülék használatának rendjét és feltételeit;
- (4) A házirend megtartására, valamint megszegésének a következményeire az elítéltet figyelmeztetni kell.
- (5) A házirendtől csak a parancsnok engedélyével lehet eltérni.

Mint láthatjuk, a fogvatartottak életének kiemelten fontos eleme a kapcsolattartás módja, ideje és személye is. Az új szabályszerinti norma megalkotása után ismertették a fogvatartottakkal, hogy szankciót von maga után, ha nem a megengedett módon élnek a kapcsolattartással. A büntetés-végrehajtás nem zárhatja ki annak a lehetőségét, hogy a szabadon lévő személy és a fogvatartott esetleg szökést kísérel meg, és azt készítik elő. Ha bizonyíthatóvá válik a kapcsolattartás, akkor a bv-rendelet szerint lehetőség van a fogvatartott figyelmezésére:

45. § (1) *A fogva tartás rendjét és biztonságát sértő vagy veszélyeztető cselekmények megelőzésére, illetve megszüntetésére az elítélttel szemben a következő biztonsági intézkedések alkalmazhatók:*

- a) biztonsági elkülönítés;
- b) különleges biztonságú zárkába, illetve körletre helyezés;
- c) a mozgást korlátozó eszközök alkalmazása;
- d) a személymotoszás;
- e) a biztonsági ellenőrzés, a biztonsági vizsgálat és a biztonsági szemle;
- f) az ajtók zárva tartásának elrendelése;
- g) az egyes jogok gyakorlásának a Bv. tvr.-ben meghatározott felfüggesztése.

(2) *Indokolt esetben több biztonsági intézkedés együtt is alkalmazható.*

Mint láthatjuk, a fogvatartott jelentős kedvezményeket, jogokat kockáztat azal, hogy meg nem engedett kapcsolatot tart a külvilággal, de ez sem elég visszatartó erő. Az eljárás alá vontak közül többen elmondták, hogy a fogvatartott kifejezett utasítására jönnek az intézethez és tartják ekként a kapcsolatot.

A büntetések és intézkedések végrehajtásáról szóló 1979. évi 11. törvényerejű rendelet szerint a következő fenyítéseket szabhatja ki az intézet parancsnoka:

42. § (1) A büntetés-végrehajtás rendjét vétkesen megsértő elítélttel szemben – nevelése, valamint a büntetés-végrehajtás rendjének biztosítása érdekében – a következő fenyítések alkalmazhatók:

a) feddés,

[...],

d) a személyes szükségletekre fordítható összeg csökkentése,

[...],

f) magánelzárás,

121. § (1) Az előzetesen letartóztatottal szemben alkalmazható fenyítések:

a) feddés,

[...],

d) a személyes szükségletekre fordítható összeg csökkentése, három hónapig terjedő időre,

e) húsz napig terjedő magánelzárás.

Ha valamelyik fogvatartotról bebizonyosodik, hogy meg nem engedett kapcsolatot tartott fenn a külvilággal, akkor az intézet olyan egységébe helyezik, ahonnan a cselekmény nem követhető el.

2000 és 2009 között évente nagyjából száz, 2010-ben hatvanhat esetben állítottak ki fegyelmi lapot ilyen cselekményért. Az elkövetőkkel szemben szankciókat alkalmaztak: látogatót három hónapig fülkés beszélőben fogadhattak, illetve más irányba néző zárkába helyezték át őket.

Természetesen a büntetés-végrehajtás is mindent megtesz azért, hogy a fogvatartottak, a hozzátartozók, valamint a látogatók is tudomást szerezzenek a szabálysértésről, ezért az intézet bejáratánál a következő figyelmeztető táblát helyezte el:

FIGYELEM!
Százezer forintig terjedő pénzbírsággal sújtható,
aki közterületről bekiabálva, kézjelekkel mutogatva
vagy a tárgyak bedobásával próbál kapcsolatot teremteni
a fogvatartottakkal!
218/1999. (XII. 28.) kormányrendelet 4. §
Az intézet és környéke kamerákkal megfigyelt terület!
Fővárosi Bv. Intézet

Megvizsgáltuk Németország, Románia, Ausztria és Szlovákia szabálysértési normáit, de egyik nemzet szabálysértési kódexe sem ismer hasonló élethelyzetre elfogadott jogi normát. Az ausztriai érdeklődésünket kissé értetlenül fogadták, és nem értették a problémát. Magyarázatunk után közölték, hogy az ausztriai fegyintézetek ablakait nem a szabad élet irányába alakították ki, így eleve nem jöhet létre a szabálysértés.

Összegzés

Álláspontunk szerint nincs még egy olyan jogi norma a jogrendszerünkben, amelynek létrejötte ilyen kis földrajzi területhez lenne köthető, hiszen a büntetés-végrehajtási intézet utcafrontja alig haladja meg a nyolcszáz métert, és a közvetlen környezetben lakók szava mégis eljutott a jogalkotóhoz. Fontos kiemelni, hogy minden jogszabály annyit ér, amennyit be lehet tartani vagy tartatni belőle. Ha az intézkedések igen magas számát és az önkéntes teljesítést hasonlítjuk össze, akkor látható, hogy a szankció még mindig nem eléggé hatásos.

Ha figyelembe vesszük a tanulmányunk elején leírtakat, azazhogy a jogszabály megalkotása előtt mely cselekményekbe lehetett ütköztetni a szabálysértők cselekményeit és a jogalkotó milyen szankciót határozott meg, akkor véleményünk szerint a jelen szabálysértés egyes tényállási elemeire sem lenne túlzó az *elzárás büntetés* megállapítása.

Az mindenképpen kijelenthető, hogy a Maglódi úti objektumot érintő törvény élhetőbbé tette a kőbányai lakosok és ezen belül is a Sibrik-telep mindennapjait.